

ההצגה הגדולה והפרטים הקטנים

written by אלי קלוטשטיין | 17.04.2026

נשיא ארה"ב דונלד טראמפ אוהב להכריז על הסכמי שלום. הפרטים הקטנים או השאלה אם יחזיקו מעמד פחות מעניינים אותו, והעיקר הוא ההכרזה הגדולה, השואו. אתמול, הצהיר הנשיא, הצליח אולי להביא את הסכם השלום העשירי מאז תחילת כהונתו בלבנון. העובדה שרק צד אחד ללחימה בכלל חתום על ההסכם הזה לא מפריעה לו. הסכם הפסקת האש בעזה 2.0.

לכאורה יש בסיס לאופטימיות של טראמפ. אומנם ממשלת לבנון וישראל הן אלה שהסכימו להפסקת האש לעשרה ימים, וגם אם יחתמו על הסכם שלום חיזבאללה בכלל לא יהיה צד לאחד משני התהליכים, אך צריך לזכור מי דחף לתום הלחימה בארץ הארזים: ארגון הטרור השיעי, דרך הפטרון שלו איראן. ישראל כלל לא רצתה בהפסקת האש הזאת והייתה מעוניינת להמשיך בלחימה, ונראה כי האמריקנים כפו זאת עליה. אבל העובדה שחיזבאללה היה זה שמאוד רצה את הפסקת האש לכאורה מסמנת שיש תקווה שגם ישמור עליה, כפי שהצהיר אתמול שיעשה. אולי אפילו לא יתפתה לפגוע בחיילי צה"ל שעוד ישהו בלבנון גם כעת, ולא נחזה ב"תאונות" מסתוריות בסגנון חמאס.

ואכן, במובנים רבים מזכירה הפסקת האש הזאת את המצב בעזה: תוכנית אמורפית, עם היתר לצה"ל להמשיך להחזיק בשטחים שתפס לפני הפסקת האש ולקבוע בפועל קו גבול חדש, להמשיך לפעול בתוך האזורים הללו ולטהר אותם, ואפילו אישור לפעול נגד איום מתפתח מנגד. הבעיה מצויה, עם זאת, בשני דברים.

אומרים שהשטן מצוי בפרטים הקטנים, וזה בדיוק מה שיוצר את הבעיה הראשונה: מה עושים עם דברים שאין התייחסות אליהם בהסכם? מותר לצה"ל לפעול נגד איום מתפתח, אך מה הוא ראשי לעשות במקרה של מחבלים שירו וברחו? באיזו מידה יכולה לישראל למתוח את החבל? גם במובן של פגיעה באיום מתפתח, אך גם בשאלה של זיהוי הדחיפות שבו? האם להפציץ משגר רקטות שמוכן לפעולה בצור שווה לחיסולו של מחבל שמתכנן פיגוע בביירות, להשמדת מאגר אמל"ח או מזומנים בבקאע או לסיכול קבוצת מחבלים שמתכננת לפגוע בחיילים מדרום לליטאני?

בנוסף, מכיוון שהסכם הפסקת האש בכלל נסגר עם ממשלת לבנון, כיצד זו אמורה להשתלב בעניינים האלה? האם שמורה לה זכות ההתנגדות? האם תזדקק לעדכון מראש בכל פעם שצה"ל תוקף?

הבעיה השנייה חמורה יותר. בישראל יודעים היטב שממשלת לבנון אינה מסוגלת לפעול נגד ארגון הטרור השיעי, ואין לה יכולת לפרק אותו מנשקו. חיילים רבים בקרבה הם שיעים, חלקם גם מחבלי הארגון. אז מה הועילו חכמים בתקנתם אם בסוף עשרה הימים יגיעו שתי המדינות להסכם שלום? מי יטפל אז בחיזבאללה, אם לא צה"ל? מה החזון הגדול בעוד עשרה ימים, עם

תום הפסקת האש? האם כל אדם שענינו בראשו, ורואה מה קורה עם חמאס בעזה, סבור שדווקא חיזבאללה יסכים להתפרק מנשקו ברצון? המדינה שלא הצליחה לגרש את השגריר האיראני אף שהכריזה עליו כאישיות לא רצויה תצליח להילחם בארגון טרור עוצמתי לא פחות ממנה, אולי יותר?

טראמפ קנה לעצמו הון פוליטי, אולי אפילו אפשרות לקדם משא ומתן עם איראן לתום המלחמה וחסול בעיית הגרעין בדרך כזו או אחרת, אך לישראל זהו כאב ראש לא קטן. השאלה אם האמריקנים יעמדו לצידנו כדי לפתור את הבעיה הזאת בעוד עשרה ימים וגם לאחר מכן עלולה לקבוע מה יקרה בגבול הצפון בעתיד.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 17 באפריל, 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.